

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613203369
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1613203369.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: H. W., A.. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, W., Č. H., proti odporcovi: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Malackách, Zámocká ul.č. 5, Malacky, o vydanie vecí, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, zo dňa 07. novembra 2013, č.k. 5C/96/2013-23, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zastavil súd prvého stupňa konanie o návrhu navrhovateľa; ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi vydať mu osobné motorové vozidlo, ktoré mu bolo ním zaistené; a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keď s poukazom na § 103, § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 19 a § 18 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odporca nemá právnu subjektivitu, ktorý nedostatok podmienky konania nie je možné odstrániť. Poukázal na to, že postavenie policajného zboru upravuje zákon číslo 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, podľa ktorého je policajný zbor podriadený ministrovi vnútra (§ 6 ods. 1), ktorý aj zriaďuje a zrušuje služby policajného zboru pôsobiace v rámci útvarov policajného zboru a zároveň určuje náplň ich činností a vnútornú organizáciu (§ 2 ods. 2). Uviedol, že v minulosti podľa zriaďovacej listiny Ministerstva vnútra SR boli od 01.01.1997 zriadené krajské riaditeľstvá policajného zboru ako rozpočtové organizácie Ministerstva vnútra SR, pričom okresné riaditeľstvá Policajného zboru v pôsobnosti krajského riaditeľstva PZ boli preddavkovými organizáciami bez právnej subjektivity. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.p. SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 o zrušení rozpočtových organizácií, došlo ku dňu 31.12.2012 k zrušeniu rozpočtových organizácií zriadených zriaďovacími listinami, a to aj Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave. Na základe uvedeného vyvodil záver, že okresné riaditeľstvá policajného zboru nie sú samostatnými subjektmi, rovnako ako od 01.01.2003 aj krajské riaditeľstvá policajného zboru, a teda právnu subjektivitu na konanie o návrhu, ktorý podal navrhovateľ, má iba Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že konanie má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tým, že toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Argumentoval, že nepodal návrh podľa § 80 O.s.p., ale podľa piatej časti O.s.p., označenej ako správne súdnictvo, a preto vecne príslušným na konanie bol krajský súd, prípadne Najvyšší súd SR, a teda v prvom stupni rozhodoval vecne nepríslušný súd. Namietal postup súdu prvého stupňa, že sa podľa § 43 O.s.p. nepokúsil o odstránenie vady návrhu, keď z jeho obsahu bolo zrejmé, že predmetom sporu je nárok uplatnený proti štátu a v takom prípade nie je možné konanie zastaviť pre nedostatok spôsobilosti označenej organizačnej zložky štátu byť účastníkom konania.

Odvolačný súd prejednal odvolanie navrhovateľa v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 212 ods.1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104, ods. 1, vety prvej O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Procesnými podmienkami konania sú predpoklady, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť. Nedostatok niektorej z podmienok konania, má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej. Procesné podmienky určené Občianskym súdnym poriadkom vyjadrujú predpoklady prípustnosti rozhodovania súdu vo veci samej, a tak určujú zákonný rámec na reálne uplatnenie ústavného práva na súdnu ochranu. Zákon ukladá súdu povinnosť, aby v každom štádiu konania z úradnej povinnosti prihliadal na to, či nie je daný nedostatok podmienok v konaní, nečaká pritom na návrhy účastníkov, čo však neznamená, že by účastníkom konania neprináležalo právo namietat v konaní nedostatok niektorej z procesných podmienok konania. Pokiaľ konanie prebehlo pri rešpektovaní všetkých potrebných podmienok konania, je meritórne rozhodnutie v ňom vydané, spôsobilé založiť zákonom predpokladané právne následky na tie právne vzťahy, o ktorých sa vo výroku rozhodlo.

Ak ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd nemôže ďalej vo veci konať a konanie musí zastaviť; po odpadnutí nedostatku podmienky konania nič nebráni ďalšiemu uplatneniu práva na súde.

Konanie sa začína na návrh, ktorý je procesným úkonom, ktorým sa navrhovateľ obracia na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Návrh má okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 O.s.p. obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p. Existencia riadneho návrhu je základnou podmienkou pre začatie občianskeho súdneho konania, a preto súd v prvom rade musí skúmať, či návrh spĺňa zákonom stanovené náležitosti. Ak zistí, že návrh nemá predpísané náležitosti, teda je neúplný alebo síce má požadované náležitosti, ale tieto, prípadne niektoré z nich sú uvedené nepresne, neurčito alebo nezrozumiteľne, teda je nesprávny, je povinný vyzvať účastníka na doplnenie alebo opravu návrhu.

V zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ musí v návrhu označiť účastníkov konania tak, aby bolo nepochybné, kto je účastníkom konania, aby ho nebolo možné zameniť s niekým iným, a aby s ním mohol súd konať. Ak návrh neobsahuje označenie účastníka konania, teda všetky údaje potrebné k jeho označeniu (identifikácii) alebo ak je návrh v označení účastníkov konania neurčitý a nezrozumiteľný, t.j. ak obsahuje také označenie účastníka konania, ktoré neumožňuje jeho presnú identifikáciu alebo ak je zjavný logický rozpor medzi jeho označením v návrhu a inými údajmi, je súd povinný pokúsiť sa tieto vady odstrániť postupom podľa ust. § 43 O.s.p. Príčinou vadného označenia účastníka môže byť aj chyba v písaní alebo iná zrejma nesprávnosť, ku ktorej došlo pri vyhotovovaní návrhu, a pokiaľ sú takéto chyby z návrhu zjavné, súd sa pokúsi o ich odstránenie, pokiaľ však z obsahu návrhu chyba v písaní, či iná zrejma nesprávnosť, nie je nepochybná, možno ju zohľadniť, len ak ju navrhovateľ sám odstráni a uvedie súdu, že ide práve o chybu v písaní, či inú zrejmu nesprávnosť, a súčasne uvedie správne znenie opravovaného údaju. Ak je označený účastník konania v návrhu úplne, presne, určite a zrozumiteľne, nie je vadou podania, ak takto označený účastník nemá spôsobilosť byť účastníkom konania; v takomto prípade ide totiž už o nedostatok podmienky konania, ktorú nemožno odstrániť. Ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, nemôže sa stať subjektom procesnoprávneho vzťahu a nemôže v občianskom súdnom konaní vstupovať do procesných vzťahov, a teda uplatňovať procesné práva a brať na seba procesné povinnosti ako spôsobilá strana sporu. Súd je povinný v každom štádiu konania z úradnej povinnosti skúmať existenciu podmienok konania, a s prihliadnutím na neodstrániteľný nedostatok podmienky konania v právnej subjektivite označeného účastníka konania musí konanie zastaviť, nemôže v konaní pokračovať a nemôže ani

pripustiť pristúpenie ďalšieho účastníka do takto vadne začatého konania, nemôže tiež pokračovať ani s právnym nástupcom nespôsobilého účastníka konania a nemôže ani pripustiť jeho zámenu.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, služby Policajného zboru pôsobia v rámci útvarov Policajného zboru, ktoré zriaďuje a zrušuje minister; zároveň určuje náplň ich činností a vnútornú organizáciu. Útvary Policajného zboru sú organizované spravidla podľa organizácie súdov. Minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec.

Z konania pred súdom prvého stupňa je zrejmé, že navrhovateľ označil v návrhu ako účastníka konania na strane odporcu Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Malackách, ktoré existuje ako organizačný útvar Policajného zboru SR, ktorý zakladá a zrušuje minister vnútra. Právna subjektivita okresného riaditeľstva policajného zboru nevyplýva priamo zo zákona, a právna subjektivita mu nebola priznaná ani na základe zákona, rozhodnutím ministra vnútra SR.

Uvedené označenie odporcu v návrhu je nepochybne úplné, presné, určité a zrozumiteľné (vyčerpávajúce) tak, že nevznikli pochybnosti o tom, kto má vystupovať ako účastník konania na strane odporcu, nie je zameniteľné s iným subjektom a takéto riadne označenie odporcu si teda nevyžadovalo odstránenie vady v jeho označení postupom podľa ust. § 43 O.s.p. S ohľadom na uvedené súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ navrhovateľa nevyzval na odstránenie vady v časti označenia odporcu postupom podľa ust. § 43 O.s.p.; navrhovateľ označil odporcu tak, že o jeho existencii neboli žiadne pochybnosti a skutočnosť, že takto označený odporca nemá spôsobilosť na práva a povinnosti / právnu subjektivitu/, nie je vadou návrhu v označení odporcu, ale nedostatkom procesnej podmienky konania, ktorú nie je možné odstrániť a nie je ani možné takto označeného účastníka bez právnej subjektivity v konaní zameniť s účastníkom, ktorý právnu subjektivitu má. Navyše z návrhu navrhovateľa (ani v náznaku) nevyplýva, že by tento mal smerovať proti štátu. So zreteľom na uvedené nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa zastavil konanie bez toho, aby ho predtým vyzval na odstránenie vady podania.

Súd prvého stupňa tiež správne posúdil návrh navrhovateľa podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) ako návrh na splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ O.s.p., a preto sa nedopustil žiadneho procesného pochybenia, pokiaľ postupoval podľa tretej časti O.s.p. Navrhovateľ preto nedôvodne namieta, že išlo o návrh, o ktorom sa malo rozhodnúť v rámci správneho súdnictva, postupom podľa piatej časti O.s.p. a rovnako nesprávne namieta, že súd prvého stupňa (okresný súd), nebol vecne príslušný na konanie o jeho návrhu.

So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd, stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.